

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

47. Decisio Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Royas. Barcinonen.
Canonicatus. Lunæ 16. Februarii 1646.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76432)

Sum, cap. cum Ecclesia Sutrina, ubi Abb. n. 23. & Resp. n. 52. & 53. de caus. possess. & propriet. Dec. consil. 1. 34. n. 1. Menochius consil. 612. n. 16. versic. siquidem, & consil. 725. n. 12. versic. immo vnicui tantum, &c. Rot. decis. 382. n. 5. parte 2. recent. in Augustana iurisdictionis 30. Martij 1607. coram clar. mem. Card. Pamphilio penes Marches. de commiss. p. 1. fol. 98. sub n. 1. Florentina hospitij 5. Iulij 1627. coram bon. mem. Vbaldo penes Modern. de manus. decis. 22. n. 2. versic. quia constat, &c. & in aliis pluribus relatis per eundem Modern. obseru. 18. n. 4. Vercellen. regressus 1. Iulij 1643. coram Reuerendiss. Domino meo Decano, Effectiuatio autem deputacionis Sede Episcopali vacante per obitum Ioannis della Breda in personam Nicolai Valentini à Capitulo deputati in Vicarium Capitalarem, probatur ex attestacione Episcopij Bosanen. dicti sum. n. 4. quæ attestatio sufficit in hoc iudicio manutentionis. Rot. decis. 323. n. 2. in impress. post. 2. volum. conf. Farin. & de fide Episcopij adest decis. 97. n. 3. & seqq. apud eundem Possb.

2. Non obstat, quod Capitulum Ecclesiæ Collegiatæ de Tempio in vltima vacatione Sedis Episcopalis etiam deputauerit, Vicarium, quia cum talis deputatio dederit causam liti, non est habenda in consideracione pro obtinenda manutentione. *Rota decis. 181. nu. 15. coram Cardin. Caualerio decis. 4. n. 2. coram Papa Gregor. XV. 2. n. 14. post dict. Modern. decis. 409. n. 4. part. 2. recent. Alphén. iurisparronarius 1. Iulij 1629. coram R. P. Domino meo Ghislerio, maxime quia deputatio Vicarij Capitalaris non spectat ad Canonicos Collegiatæ, sed ad capitulum Cathedralis, cum in illud solum, & non alios transferatur iurisdicctio Episcopalis Sede Episcopali vacante, vt bene probat Pauin. de potest. Capit. Sede Episcop. vacante, part. 1. qu. 2. Rot. decis. 296. n. 1. par. 1. recent.*

3. Additur etiam, quod Ecclesia Tempio, quæ prius erat in statu Parochialitatis solum de anno 1621. erecta fuit in Collegiatam à Gregor. XV. in qua tamen erectione nulla Canonici dicte Ecclesiæ concessa fuit iurisdicctio, sed illa in totum fuit expressè reseruata Episcopo Ampurien. vt in d. sum. num. 2. in cuius locum Capitulum Sede vacante succedit iuribus supra allegatis, quæ quidem reseruatō declaratur quid, & quantum dictis Canonici fuerit concessum. *Bald. conf. 107. col. 1. in fin. vers. preterea extenso lib. 10. Aym. conf. 214. n. 14.*

4. Nec releuat, quod Cathedralis Ampurien. & Ciuitaten. fuerint æquè principaliter vnite, itaut in spiritualibus non ladantur: Quia cum hodie agatur in summariissimo possessorio, & consistit de possessione eorumdem Canonicoꝝ Cathedralis Ampurien. circa talem deputacionem Vicarij, eisdem non est deneganda manutentio, §. retinenda. & in §. hodie, & ibi Fab. n. 16. in fin. de interd. Capuar. decis. 98. part. 2. Et ita informantibus tantum Capitulo, & Canonici Cathedralis Ampurien. & Ciuitaten. resolutum fuit, altera parte sæpius citata ac minimè informare volente, &c.

DECISIO XLVII.

Sacra Rotæ Romanæ coram R. P. D. Roias.

Barcinonens. Canonicatus.

Luna 26. Februarij 1646.

§. 1. Confirmantur hodie Domini decisionem coram me sub die 15. Decembris præteritis, in qua dictum fuit, Possessionem Petri Ioannis Atxer prouisi Apololici de Canonicatu Penitentiariorum contro-

uerso esse manutentibilem, quamuis capitaliter non legatur capta, dum Capitulum Barcinonens. eam præcedente instantia nulla urgente iusta causa tradere recusauit, iuxta text. in cap. ubi Capitulum, & ibi notata per DD. de concess. prob. Lotet. de re benef. lib. 5. qu. 5. n. 38. Gregor. XV. dec. 364. n. 2. ubi Ad littera B. circa med. Caualer. dec. 359. n. 4. part. 5. recent. dec. 97. n. 23. cum aliis in decisione hodie confirmata.

2. Nec visum fuit concurrere in presenti iustam causam denegandi possessionem, prout Capitulum tenetur probare, alias eius contradictio non attenditur, nec minus recusatio, vt censuit Rota in Narnien. Canoniciatus 28. Martij 1642. coram D. Carillo, dum pro iusta causa non fuit per DD. reputatus non factus concursus iuxta formam Indulti concessi per sanct. mem. Greg. XV. Sereniss. Regi Catholico pro Cathedralibus Ecclesiis existentibus in Regni Hispaniarum. Quia non fuit probatum sub eodem Indulto adesse comprehensionem claram Principatus Catalonia, in quo Ciuitas Barcinonæ reperitur collata, quam comprehensionem adesse ad Capitulum spectat probare, quia fundans se in aliqua lege seu Constitutione tenetur probare se esse in loco, & casu ab illa dispositio. *Traq. de retract. lignag. §. gloss. 1. n. 1. Rota decis. 167. n. 36. part. 1. recent. & in Toletana Decimarum de Dayniel. 17. Decembr. 1605. coram Dard. Lancellosio, & in Bononien. dotis 1. Iulij 1615. coram Manzanedo, nec interim dictum Capitulum valebat impedire effectum reseruacionis, nisi claram, & liquidam exceptionem adduceret cum in dubio litteris Apololicis esse parendum tradendo possessionem eidem prouiso Rota decis. 381. num. 1. rec. & part. 4. decis. 542. n. 6. Ultra quod idem Petrus Ioannes fundatur in regula reseruatoria mensium, & Canonici de quo agitur vacauit de mense Iulij, qui semper est Apololicus, ac reseruatus, vt per Gonzal. super. regul. 8. gloss. 45. §. 1. n. 22. nec non in dispositione iuris communis nullum desiderantis concursum in prouisionibus non habentibus curam animarum. Lotet. de re benef. libro secundo q. 3. n. 18. Seraphin. decis. 942. n. 5. & 6.*

3. Nil obstat quod idem Capitulum voluerit probabiliter credere dictum Indultum Gregorianum loquens de Regni Hispaniarum voluisse comprehendere Ecclesias Principatus Catalonia, dum in decisione quæ reuindetur §. dubitatio, firmatum fuit à multis Historicis Catalaniam Regnum denominari, & solum dubitationem sufficere ad hoc vt Capitulum non dicatur negligens in tradenda possessione dicto prouiso Apololico, vt in dec. 636. part. 4. diuers. Nam fuit responsum quod esto, quod dubietas prædicta, quam pars pretendit, excuset Capitulum ab inobedientia, & contumacia si ageretur de infligendis aduersus ipsum ab inferiore Ecclesiasticis censuris, aliisque penis contra inobedientes fulminat, in quibus terminis loquitur d. dec. 636. part. 4. diuers. ex quo credulitas à dolo excusat cum non sit plæctendus subditus inobediens à Prelato inferiori, ad id ductus probabilis opinione, cum tunc vacet culpa. Io. Sanchez disp. select. disp. 33. n. 43. & per tot. Castr. Palao oper. moral. rom. 1. disp. 2. punct. 6. n. 8. quod quomodo sit intelligendum declarat Thomas Sanchez præcept. decalog. lib. 6. c. 3. n. 1. & per tot.

4. Profectò in presenti venit excusandus idem Petrus Ioannes, si reculante dicto Capitulo ab eo possessionem fuit affectus, nec ob morà in apprehedendo sibi præiudicium infertet, vt per Menoch. de adipisc. remed. 2. n. 58. & seqq. per text. in l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de nou. oper. munc. l. ait prætor. 20. §. si debitorem. ff. qua in fraudem credit. Rota in Gerunden. Capellanis 20. Maij 1645. coram R. P. D. meo Bichio, §. sed casui nostro, unde eidem Petro Ioanni manutentio non venit deneganda, donec dubitetur, an concursus etiam esset necessarius, vt ferè in puncto Coccin. decis. 124. numer. 4. & 5.

§. 5. & in dicta Gerunden. Capellania. §. non obstat, il 1. & in eadem 27. Januarij 1645. §. Et sufficeret coram eodem R. P. D. meo Bichio.

5. Maxime quia dicebant Domini esse adhaerendum obseruantiae interpretatiuae quam stare pro exclusione dicti Indulti Gregoriani non est dubium, dum in Catalonia assidue 18. annorum spatio Canonicatus Penitentiarj à Sede Apostolica collati fuere non praecedente concursu, vt in dicto Indulto cauetur, & in praedicta decisione 15. Decembris ponderatum fuit §. obseruantia. Nec dicatur quod ex actibus non tendentibus ad esse uationem Indulti obseruantia non sit inducta, quando uerba Indulti sunt clara, vt in praesenti pretendebatur. Nam ex non obseruantia Indulti bene resultat obseruantiam non comprehensionis, tradunt Dec. conf. 48. num. 2. Seraph. decis. 410. num. 8. Rot. decis. 396. n. 12. part. 5. recent. cum ex inde resulset interpretatiue uoluntas tam Papae concedentis, quam Serenissimi Regis Catholici supplicantis, quae uoluntas ex non facto non secus, ac ex facto elicitur, Rot. part. 4. diuers. decis. 647. n. 3. & part. 6. recent. decis. 56. num. 7. & fuit resolutum in Casenaten. census 3. Iunij 1644. coram D. meo Corrado. §. ex quibus, in fine.

6. Ad obiectum Indultorum Decimarum, & Cruciatum fuit factum satis in decis. hodie confirmata §. nihil facit. Indultum uero subsidij, & excusati cum contineat uerba magis uerisalia, dum loquitur de regnis Hispaniarum, ac insulis illis adiacentibus, ac etiam Sardinia, ex his uerbis constat, quod Papa uoluerit comprehendere omnia dosinia Regis Catholici, prout in Indulto Decimarum quod pariter dominium exprimit in petitione, à qua eadem concessio declarationem sumit, c. inter dilectos, §. caeterum, de fide instrument. Gutierrez lib. 3. pract. q. 4. n. 12. Menoch. conf. 33. n. 14. Grammat. decis. 103. n. 20. & fuit responsum in decis. reuisa §. nihil facit, &c.

7. Ad decisionem in causa Teruien. Canonicus 2. Martij 1637. coram D. Carillo, fuit responsum in decisione hodie confirmata, §. in. Necnon fuit responsum ad electionem praebij concursu factam in Ecclesia Gerunden. de anno 1640. in §. nec praedicta, immo etiam si illa electio habuisset effectum, sanè obseruantia interpretatiua pro non comprehensione Cataloniae inducta per annos 18. antecedentes non ualuit destrui ex dicta electione anni 1640. in xra ibero. Bart. in l. de quibus in 2. lect. n. 16. ff. de legibus. Quod autem dictum fuit ex unico actu difformi excludi obseruantiam, uenit intelligendum de actu contemporaneo, & proximo Constitutioni, in quibus terminis loquuntur DD. adducti per informantes pro Capitulo Barcinonen.

8. Vltimo nihil facit quod possessio Petri Ioannis tamquam pendens à praefato Indulto Gregoriano non sit manutenda antequam cognoscatur in petitorio, an dictum Indultum ualeat comprehendere Cataloniae. Nam vt supra ponderatum fuit, dictus Atxer non se fundat in Indulto, sed in regula reseruatoria mensium, ac dispositione iuris communis. Indultum autem est de exceptione Capituli, cui propterea sola turbiditas Indulti noceat, non uero dicto Prouiso Apostolico, cuiusque manutentionem non retardat, vt censuit Rota in Romana sub collectoria 17. Martij 1645. coram R. P. D. Bichio, §. penult. alias enim exceptio turbida retardaret executionem literarum Apostolicarum, contra notissimas conclusiones, quas semper amplexa est Rot. coram Buratt. decis. 805. n. 10. Seraph. decis. 296. num. 6. & in Iacen. Parochialis apud Marchesan. part. 1. fol. 463. n. 2. Vini in Iulien. Capellania 30. Martij 1635. coram Mortimanno, cum alijs relatis in Oriolen. beneficiorum 15. Decembris praeteritis coram R. D. meo Decano, §. nam litera, cum ille semper dicantur habere paratam executionem, nec per exceptiones turbidas ueniant impedienda: Rot. part. 4. recent. decis. 542. n. 6. cum uulgus.

Et ita resolutum utraque parte informante.

DECISIO XLVIII.

Sacrae Rotae Romanae coram R. P. D. Dno Decano.

In causa Ferrarien. Pensionis.

Veneris 9. Martij 1646.

§. 1. Sixtus fel. record. Papa V. concessit Indultum praec. mem. Principi Michaeli Pereto facultatis transferendi pensiones fauore illius referatas, & referuandas; cuius Indulti vigore cum idem transulisset Eminentissimis DD. Cardinalibus Montalto Iuniori, & Ursino pensionem, quam habebat scutorum auri trium millium sibi referuatam, mediante translatione praec. mem. Alexandri Cardinalis Montalti super Mensa Episcopali Ferrarien. & Reuerendiss. D. Auditor Cameracae ab anno 1631. sententiam potuisset cum uoto Dominorum sui in Ciuilibus Locumtenentium super inualiditate translationis factae per dictum Principem, committi mihi causa in gradu restitutionis in integrum à Sanctissimo, proposui dubium, An constet de causis restitutionis in integrum.

2. Et Domini responderunt constare, attendente sententiae iniustitia, cum inde laeso resulset propter quam datur passim sine difficultate in integrum restitutio. Rot. decis. 1. de restitut. in integrum, in nou. & recent. decis. 532. n. 2. part. 1. decis. 329. n. 1. part. 2. decis. 609. n. 11. part. 1. dec. 50. n. 1. part. 7. & in Salsinaten. feudi 22. Iunij 1645. coram me.

3. Iniustitiam uero deducebant, quia sic fuerat pronunciatum habita ratione, quod pensio, haec uti semel translata non fuerit amplius transferibilis, quam tamen, immo Dominis uisam est uti comprehendam sub Indulto concessio transferendi potuisset omnino iterum transferri, sicut de similibus Indultis, quod intelligantur comprehendere pensiones etiam antea translatas, quas propterea denuò transferre liceat vigore Indultorum huiusmodi, fuit alias decisum in Papien. persona 19. Martij 1607. coram Ortembergo, in Lucana pensionis 28. Iunij 1617. coram bon. mem. D. meo Archiepiscopo Seleucien. in impress. coram Buratt. dec. 619. num. 2. & seg. in Ferrarien. pensionis 14. Iun. 1624. coram bon. mem. Remboldo, quae est rec. dec. 450. num. 41. uerf. de indulto transferendi, part. 5. & sequitur Loter. de ue. benef. lib. 1. q. 40. n. 95. & seg.

4. Eoque facilius licuisse in praesenti suadebatur detecta clara mente Pontif. quatenus in prima parte Indulti dispensauit, & habilitalit Principem Peretum generaliter ad acquirendas & retinendas qualcumque pensiones sibi haecenus reseruatas, aut in futurum referuandas, non obstantibus defectibus professionis in Religione militari, aut matrimonij etiam reiterati, ibi Etiam si contigerit, vel non contigerit, te qualcumque militiam cuiusvis & professionis, &c. & ad secundam, ac etiam plura laicalia uota secundas vel plures nuptias transire, &c. Quas cumque pensiones annuas, &c. retinere, recipere, consequi, &c. An subsequenter in secunda parte facultatem concessit indefinitam, & indifferenter, omnimodè transferendi eadem pensiones, vigore ipsius Indulti retentas, vel acquisitas, ibi Nec non tibi omnia & singula. pensiones, redditus, proventus, iura, obuentiones, & emolumenta tibi referuata, & referuanda huiusmodi, &c. transferendi plenam, liberam, & omnimodam facultatem, dicta auctoritate concedimus, & impartimur, &c. Cum enim dubio caeret in vim dictae primae partis respicientis facultatem retinendi, & acquirendi, licuisse Principi retinere & acquirere pensiones ex translatione pronunciantes. Rota recent.